

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ

ΓΡΑΦΕΙΟ

**ΝΙΚΟΣ
ΜΕΛΙΤΗΣ****Ο φερετζές των
δημοψηφισμάτων**

Η ΙΔΕΟΛΗΨΙΑ της αμεσοδημοκρατίας δεν είναι κακών προθέσεων. Ειδικά όταν διατυπώνεται από μικρά εκκεντρικά κόμματα ή γκρουπούσκουλα που δεν έχουν σκοπό να κυβερνήσουν παρά μόνο να κάνουν βαβούρα. Τα δημοψηφίσματα έχουν συγκεκριμένο ρόλο, αλλά δεν μπορεί να υποκαθιστούν μια κυβέρνηση και φυσικά δεν μπορεί να αφορούν τα πάντα. Είτε θα αφορούν μόνο μείζονες επιλογές (όπως το Σχέδιο Ανάν ή π.χ. την απαγόρευση πυρηνικής ενέργειας), και αφού θα έχει προηγηθεί πλήρης και εξαντλητική ενημέρωση για τα υπέρ και τα κατά, είτε θα γίνονται για όλα. Γιατί να μην κληθούν οι πολίτες να αποφασίσουν εάν εγκρίνουν ή όχι αυξήσεις στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων και αύξηση του κατώτερου μισθού στον ιδιωτικό τομέα;

ΕΦΟΣΟΝ ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά δημοψήφισμα για τη ΔΕΗ, θα δεχθεί να τεθεί και το ερώτημα για κατάργηση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων και επιβολή σκληρής αξιολόγησης; Ή να μπουν ακόμη πιο επικίνδυνα ερωτήματα: Να δέχεται η Ελλάδα παράνομους μετανάστες ή όχι; Να παίρνουν την ελληνική υπηκοότητα όσα παιδιά ξένων γεννιούνται στην Ελλάδα ή όχι; Να γίνει τζαμί στην Αθήνα ή όχι; Να επιτρέπεται η μουσουλμανική μαντίλα στις περιοχές της μειονότητας ή όχι; Να νομοθετηθεί το δικαίωμα απόκτησης παιδιών από ομόφυλα ζευγάρια ή όχι;

ΑΣ ΔΟΥΜΕ και τα τοπικά δημοψηφίσματα: πριν τεθεί το ερώτημα στους κατοίκους του Υπολοίπου Αττικής εάν θέλουν ή όχι ΧΥΤΑ στην περιοχή τους, οι κυβερνώντες θα πρέπει να έχουν έτοιμη την απάντηση για το πού θα πάμε τα σκουπίδια του Λεκανοπεδίου εάν οι κάτοικοι ψηφίσουν ΟΧΙ. Διαφορετικά θα καταλήξουμε να κάνουμε δημοψηφίσματα σε όμορφες σκουπιδιολείς.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΝΟΗΤΟ να προτείνονται δημοψηφίσματα με στόχο το καπέλωμα των άλλων κομμάτων της αντιπολίτευσης, ενίστε και για να καλυφθεί η απουσία πολιτικής. Είναι, εξάλλου, πάντοτε πιο εύκολο να οχυρώνεσαι πίσω από τον «λαό», ώστε να του φορτώσεις και την ευθύνη για το ενδεχόμενο αποτυχίας. Εάν δεν είναι έτσι, αρχίσουμε από τώρα τα δημοψηφίσματα για όλα. Γιατί δεν μπορεί η αρχή ο «λαός έχει πάντα δίκιο» να γίνεται «ο λαός έχει δίκιο, αρκεί να συμφωνεί μαζί μου».